

KÖVETLEK

Makra Ildikó

Követlek, mint árny a fényt,
mint vér a véredényt,
ahogy az erek zárt körén kering,
s ahogy a bársony rózsza ring,
és fordítja fejét feléd.
Követlek, ahogy a szirmot
szórja a szél szerteszét.
Mindegy hol vagy,
mindegy mit teszel,
mikor és miért.
Követlek, mert letörlöd rólam
a szégyent és a vért.
Mert nincs más, csak Te,
Ki engem megért.

Követlek szüntelen,
mert nyomodban
szelíd fű terem
és rengő kalász, mert
Általad áldott a nász, és
Általad áldott
a tavaszi verőben fürdő ház.
Követlek, mint hű kutya,
kit gazdája leigáz.
És követlek akkor is, ha nehéz,
nem számít, hogy van, ki
ezért bolondnak néz.

Szavaid szívemre rakódnak,
mint moha a kőre.
Előtted nem szégyellem,
ha testem pőre,
és makula szennyez
időről-időre.

Ismersz engem
és szeretsz akkor is,
ha szeretni lehetetlen.
Követlek, mert ismered
minden rezdülésem.
S bár bűnös vagyok,
nem hagysz el mégsem.

Mert egyedül Te vagy,
Kinek szerelme feltétlen.

Forrás: www.keresztenydalok.hu